

Gerard Ronge

Temat rozprawy doktorskiej: *Kategoria nowości w kontekście polskiej literatury współczesnej. Historia i współczesność pojęcia*

Celem rozprawy *Kategoria nowości w kontekście polskiej literatury współczesnej. Historia i współczesność pojęcia* jest sproblematyzowanie kategorii nowości jako pojęcia teoretycznoliterackiego, a następnie sprawdzenie użyteczności tej kategorii dla scharakteryzowania zjawisk w obrębie współczesnej literatury polskiej. Rozprawa składa się z dwóch części, podzielonych kolejno na trzy i cztery rozdziały, oraz wstępu i zakończenia.

Część pierwsza, zatytułowana „Kultura po przypadku. Rozeznania w świecie bez humanizmu” poświęcona jest filozoficznej i kulturoznawczej refleksji nad samym pojęciem nowości.

Część druga rozprawy – „Czas Pana Spocka. Epoka nowości” – prezentuje model myślenia o kulturze współczesnej jako formacji zupełnie nowej, dopiero powstającej na szczątkach nowoczesnej – dotkniętej *przypadłością* – kultury okcydentalnej, a nie – jak zwykło się przyjmować w ramach linearnych koncepcji historycznokulturowych – będącej jej naturalnym przedłużeniem. Jest to przede wszystkim kultura świadoma zbrodni dokonanych pod auspicjami rozumu instrumentalnego i niebezpieczeństw związanych z tendencją do kształtowania rzeczywistości wedle przyjętych uprzednio, normatywnych założeń.

Ostatnie rozdziały poświęcone są uwarunkowaniom specyficznym dla polskiej sytuacji społeczno-kulturowej.